

CHIARA VORBEȘTE CU NOI¹
Să iubim când este greu

„Să iubim pe rând și să o luăm de la capăt”

Chiara: Trebuie să fie o Gen 4 din Olanda? Iat-o.

Laura: Bună, Chiara, eu sunt Laura.

Traducător: *Chiara, cum reușești să menții mereu iubirea?*²

Chiara: Procedez așa: mă străduiesc să iubesc. Acum, de exemplu, vă iubesc foarte mult. Dar poate, în timpul zilei, această iubire se reduce puțin; vreau să mă odihnesc puțin, să nu iubesc mereu, atunci încep din nou. Iată, pentru a iubi mereu trebuie să o luăm de la capăt. Rețineți acest lucru: să o luăm de la capăt.

În viața mea am început mereu de la capăt. Și chiar acum, când sunt foarte mare, învăț să iubesc. Apoi, devine și un obicei frumos: iubim pe toți chiar și spontan. Dar trebuie să o luăm de la capăt, de la capăt. Ai înțeles, micuță olandeză?

Michele: Dragă Chiara, eu sunt Michele, gen 4.³

Chiara: Da.

Michele: *Aș vrea să iubesc întotdeauna pe toată lumea, dar de multe ori nu reușesc. Cum pot fi un adevărat Gen 4 în fiecare moment?*

Chiara: Un adevărat Gen 4. Uite, o întrebare asemănătoare mi-a adresat-o acum câteva zile, la Roma, Samuel, un alt Gen 4; avea 4 ani. Și el mi-a spus: „Aș vrea să iubesc mereu pe toată lumea, dar cum să procedez?”

Atunci, i-am spus așa ... El spune: „Cum reușești tu, Chiara, să iubești pe toți?” Pare cam mult, nu-i așa? pentru că pe toți, toți, toți! ”Ah - zic - știi cum procedez? Îi iubesc pe rând, pe rând.” Acum merg acasă, Eli este șoferul, o iubesc pe Eli. Acum te iubesc pe tine, te iubesc pe tine; apoi mă duc cu Eli, o iubesc pe Eli, apoi acasă o întâlnesc pe Doni, o iubesc pe Doni; apoi o întâlnesc pe Gis, o iubesc pe Gis; apoi întâlnesc focolarinele din casă, iubesc acea focolarină; apoi o iubesc pe cealaltă; apoi

---

¹ Selecție din răspunsurile Chiarei Lubich pentru Gen 4, sub îngrijirea Centrului Gen 4 – ediția 2021

² Castel Gandolfo, 7 iunie 1998 -la Congresul Gen 4, întrebarea nr. 6

³ Loppiano, 18 aprilie 2000 – la întâlnirea cu cetățenii din Mariapoli Renata, întrebarea nr. 8

mă întâlnesc cu focolarinii, apoi întâlnesc o serie de ...: Îi întâlnesc pe rând, înțelegi? unul câte unul.

Spui, tu „Și cum pot face în orice moment să fiu un adevărat gen?” O iei de la capăt. Dacă greșești, o iei de la capăt. Este legea, legea; legea înseamnă: ceea ce trebuie să faci mereu: să o iei de la capăt, să reîncepi. Ai înțelege?

Michele: Da.

Chiara: Dacă s-ar putea să ai un prenume după Michele, ar trebui să fie „O iau de la capăt”. (Aplauze)

*Sunt Lidia din Napoli. Chiara, aș vrea să te întreb: ce faci pentru a merge înainte în fiecare zi în Sfânta Călătorie, astfel încât să pot face și eu acest lucru. Această întrebare a fost pusă de Valeria din Statele Unite.*⁴

Chiara: Iată, Valeria din Statele Unite m-a întrebat: „Ce faci pentru a merge înainte în Călătoria Sfântă? Pentru că și eu vreau să fac acest lucru!” Iată, Gen, mă gândesc să vă dau un exemplu, pe care îl veți vedea și mai târziu. Nu știu dacă voi cunoașteți un copac numit mesteacăn.

Gen 4: Da! Nu!

Chiara [...] așa este acest copac. [...] Este un copac care are toate ramurile frumoase, drepte, cu toate acestea, dacă luați o ramură, de sus, chiar din vârf, este atât de elastică încât o puteți trage în jos la pământ și, chiar și atunci când vine furtuna, furtuna îndoiește copacul cu ramurile sale la pământ. Dar dacă reușești, ții ramura, nu? Iar apoi, dacă îi dai drumul, țac, revine imediat. La fel și noi, care coborâm mereu pentru că suntem un pic abătuți, puțin întristați, ne vine să plângem, avem remușcări, ne vin atâtea lucruri și există o lume întreagă care ne trage în jos, ne trage în jos. Trebuie să facem ca la mesteacăn și să renunțăm la ramură și să o lășăm să se retragă, spunând: „Încep din nou, încep din nou”. Cum reușesc să fac Sfânta Călătorie? O iau mereu de la capăt, încep din nou să trăiesc Idealul, o iau de la capăt. Iată că acum se vede. În dreapta este mesteacănul, aici în stânga este mesteacănul; aici furtuna care începe să îndoiește ramurile și le îndoiește la pământ, însă, când furtuna dispare, la fel când durerile noastre au dispărut, ca acolo, de aceea trebuie întotdeauna să începem din nou, să ne ridicăm, să ne ridicăm mereu, ca mesteacănul. [...]

Să ascultăm vocea lui Isus pentru a ști să iubim mereu „omul vechi” și „omul nou”

Giancarlo: Bună, Chiara. Sunt Giancarlo din zona Trento. Chiara, uneori, când mă cert cu frații mei mici, după o zi sau două, nu mă pot înțelege cu ei și mi-e greu să-i iert. Ce mă sfătuiești, Chiara, pentru a mă înțelege cu ei? Știu că trebuie să-i iubesc, dar nu reușesc!⁵

---

⁴ Castel Gandolfo, 18 iunie 1988 – la Congresul Gen 4, întrebarea nr. 9

⁵ Castel Gandolfo, 18 iunie 1988 – la Congresul Gen 4, întrebarea nr. 16

Chiara: Înțeleg! El ... uneori se ceartă cu frații săi mici, și atunci și-ar dori să se oprească pentru că știe că trebuie să iubească, dar nu poate, deci spune: „Cum să fac?” Dar am experimentat când, de exemplu, mă înfurii puțin, am un pic de ură, care este omul vechi, omul vechi care vrea să învingă. Așa că am încercat să fac asta, să-i spun omului vechi din interiorul meu: destul! și încep să iubesc. Trebuie să facem întotdeauna așa. Este omul vechi care vrea să iasă și să se certe și să critice, să calomnieze și să calce în picioare, să facă toate aceste lucruri. Trebuie să spunem în interior omului vechi: ”Destul!” și să începem în schimb să iubim. Dacă va proceda așa o dată, de două ori, de trei ori, de multe ori, atunci devine ușor, ușor, ușor și o va face mereu! [...]

Uneori, vocea lui Isus pe care o aud înăuntru se întrerupe și o aud pe cea a omului vechi care îmi spune să nu iubesc. Cum pot face să aud din nou vocea lui Isus? ⁶

Chiara: Iată, Matteo spune că încearcă să iubească, dar uneori omul vechi îi dă bătăi de cap, nu? pentru că îi spune: „Dar să nu iubești, ce stai să iubești”.

Deci, spune: „Cum să procedez în aceste momente?”

Sfatul meu - unde ești Matteo? Iată-l -, sfatul meu este: începe mereu să iubești din nou, mereu ..., amintește-ți acest cuvânt „să începi din nou”, să o iei de la capăt mereu.

Noi am continuat așa toată viața: luând-o de la capăt. Iată, acolo, sunt acei doi copii pe care îi vedeți, unii dintre ei se joacă fericiți, cei în negru s-au hotărât să nu mai iubească și stau acolo ca două pietre. Și, dacă ar ști că trebuie să o luăm de la capăt, ar începe să se joace din nou, dar încă nu au înțeles, dar vor înțelege.

Emanuele: Bună Chiara, sunt Emanuele, am nouă ani și sunt Gen 4 din Incisa.

Încerc să îl iubesc întotdeauna pe Isus în ceilalți, dar uneori mă enervez și îmi este greu să mă întorc la pace și să o iau de la capăt imediat. Ce poți să-mi spui? ⁷

Chiara: Ascultă, când te enervezi ești fericit?

Emanuele: Nu.

Chiara: Nu, iată! Deci, vezi? Aceasta este și o durere, pentru că simți că nu ești bine, nu ești fericit, iată. Atunci trebuie să mergi în adâncul inimioarei tale și să-i spui lui Isus: „Ești tu, pentru că durerea ești tu. E chipul tău, ești tu. Te iubesc foarte mult - Isuse totuși, nu durerea - te iubesc foarte mult”.

Apoi mergi afară să-ți iubești micii tovarăși, pe mama ta, pe ceilalți, pe toată lumea ..., dacă ai frați și pe toți cei pe care îi ai și vei vedea că această durere de furie trece imediat. Ai înțeles? (Aplauze)

Cum să-l iubesc pe fratele mai mic când mă mușcă sau mă trage de păr? ⁸

---

⁶ Castel Gandolfo, 8 iunie 1996 – la Congresul Gen 4, întrebarea nr. 6

⁷ Loppiano, 26 mai 1996 – la întâlnirea cu cetățenii din Mariapoli Renata, întrebarea nr. 12

⁸ José C. Paz (Buenos Aires), 11 aprilie 1998 – la întâlnirea cu comunitățile din Argentina, întrebarea nr. 6.a

Chiara: Iată, trebuie să faci așa: dacă frățiorul te mușcă, trebuie să-l prinzi de mână și să-i spui serios: „Nu, nu”. Când te trage de păr, trebuie să-l prinzi de mână și să-i spui, devenind serios: „Nu, nu”. Pentru că trebuie să învețe să-l alunge pe omul vechi, pentru că, chiar și atunci când suntem mici, îl avem pe omul vechi.

Apoi poate râzi cu el, te joci cu el, dar dacă face lucrurile astea, devino serios, eh! ”Nu, nu”. Și el înțelege, știi? (Aplauze)

„Dacă iubim atunci când este greu, ajută la construirea păcii”

*În lume sunt puțini oameni care luptă pentru pace și mulți pentru ură. Ce putem face noi, Gen 4?*⁹

Chiara: Iată ce puteți face voi pentru pace. Iată, Gen, fiți atenți. Pentru pace, în primul rând, să avem pace înăuntru. Atunci mă veți întreba: „Și când nu o avem? Când suntem furioși, când ne plictisim, când suntem oboseți, când suntem îndurerăți, când suntem ....? [...] Deci, mai întâi, pacea din interior; apoi, când ceilalți se ceartă, chiar și părinții, mergeți între ei, despărțiți-i și spuneți: „Nu puteți să vă certați, trebuie să faceți pace!” Și apoi faceți aceste activități pentru o lume unită, pentru că o lume unită este întotdeauna în pace, iar apoi rugați-vă și pentru pace. Iată multe lucruri pe care le puteți face pentru pace. Aici este o fetiță care nu are pace, dar acolo s-a rezolvat problema și are pace.

*Chiara, de ce nu există pace? Ce putem face noi, Gen 4?*¹⁰

Chiara: Spune: „De ce nu există pace? Ce putem face noi, Gen 4?”
[...] Și de ce nu există pace? Nu există pace pe pământ pentru că nu cunosc iubirea, nu cunosc iubirea, deci nu fac pace și se luptă între ei și sunt și războaie etc. Pe de altă parte, dacă ar cunoaște iubirea, s-ar iubi cu toții și ar exista pace imediat. Iată, deci, noi, care cunoaștem iubirea, voi, Gen 4, care știți să faceți acte de iubire, trebuie să faceți totul pentru a face aceste fapte de iubire și să aduceți, astfel, iubirea în lume și va veni pacea. Voi, gândiți-vă la copii, la lumea copiilor; noi, ne gândim la lumea adulților, iată. [...]

*Această gen4 spune: „Ce pot face eu, Gen 4, pentru a construi pacea?”*¹¹

Chiara: [...] Ei bine, pentru a construi pacea trebuie să o construim în noi înșine. Și când există omul vechi, liniștea dispare, pentru că te simți agitat, îngrijorat, pentru că omul vechi face zarvă în interior ... Și ce trebuie să faci?

Era un copil, sus, în Trento, în Riva del Garda, care s-a apropiat de mine și mi-a spus: „Ascultă, Chiara, când omul vechi este în inimioara ta, ce faci?”

Atunci, i-am răspuns: „Aruncă-te să iubești, începe să iubești, să faci un act de iubire fratelui tău, celuilalt frate”. Era foarte fericit.

---

⁹ Castel Gandolfo, 18 iunie 1988 – la Congresul Gen 4, întrebarea nr. 7

¹⁰ Castel Gandolfo, 8 iunie 1996 – la Congresul Gen 4, întrebarea nr. 1.a

¹¹ Rocca di Papa, 21 ianuarie 1995 – la întâlnirea cu comunitățile din zona Castelli Romani, întrebarea nr. 2.a

La fel și voi, pentru a construi pacea, trebuie să-l alungați pe omul vechi și îl alungați, începând să iubiți. Și veți vedea că nu mai există omul vechi, există omul nou.

Și apoi trebuie să-l construiți și în jurul vostru, nu doar în interiorul vostru. Și atunci dacă acasă, de exemplu, frații se ceartă, trebuie să spuneți: „Nu trebuie să vă certați”; intrați în mijlocul lor; trebuie să-i convingeți cu iubire pentru că ... Așa faci, și tu, nu? Iată.

Sau poate uneori chiar și părinții își pot spune un cuvânt greu unul altuia, atunci voi intrați între ei, spuneți: „Nu, nu, trebuie să iubim”.